Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2019-803
(mr. dr. S.O.H. Bakkerus, voorzitter, prof. mr. M.L. Hendrikse, mr. A.W.T. Wigger, leden en mr. E.C. van Roosmalen – Aarts, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 12 april 2018
Ingediend door	: Consument
Tegen	: N.V. Schadeverzekering Metaal en Technische Bedrijfstakken, gevestigd te 's-Gravenhage, verder te noemen Verzekeraar
Datum uitspraak	: 16 oktober 2019
Aard uitspraak	: Bindend advies

Samenvatting

Consument heeft een beroep gedaan op zijn arbeidsongeschiktheidsverzekering. Verzekeraar heeft de claim afgewezen omdat niet aan de voorwaarden voor uitkering onder de verzekering zou zijn voldaan. Partijen verschillen van mening over de uitleg van de verzekeringsvoorwaarden. De Commissie heeft geoordeeld dat de tekst van de betreffende bepaling in de verzekerings-voorwaarden niet voor meerdere uitleg vatbaar is en dat Consument voldoet aan de voorwaarden voor uitkering onder de verzekering. Vordering toegewezen.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken:

- het door Consument (digitaal) ingediende klachtformulier;
- de klachtbrief van Consument van 9 april 2018;
- het verweerschrift van Verzekeraar;
- de repliek van Consument;
- de dupliek van Verzekeraar;
- het e-mailbericht van Consument van 27 mei 2019 met bijlage.

De Commissie stelt vast dat partijen hebben gekozen voor bindend advies.

Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 24 juni 2019 en zijn aldaar verschenen.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

2.1 De werkgever van Consument heeft een WIA-werknemersverzekering (hierna: 'Verzekering') afgesloten bij Verzekeraar die liep vanaf 1 januari 2006. De werkgever treedt op als verzekeringnemer en Consument als verzekerde.

2.2 Op de Verzekering zijn onder andere de Algemene voorwaarden bij WGA-hiaatverzekering en WIA-bodemverzekering (hierna: 'Algemene Voorwaarden') en de Bijzondere voorwaarden WIA-bodemverzekering (hierna: 'Bijzondere Voorwaarden') van toepassing. In de Bijzondere Voorwaarden is – voor zover hier relevant – het volgende vermeld:

"(…)
5.4 Recht op een WIA-bodemuitkering heeft de Verzekerde die voldoet aan de voorwaarden dat hij:
a. op 00.00 uur van de dag van de Eerste ziektedag, ten gevolge van welke ziekte hij Beperkt arbeidsongeschikt wordt, bij de Verzekeraar was verzekerd; en
b. middels een beschikking van UWV kan aantonen dat hij Beperkt arbeidsongeschikt is; en
c. een arbeidsovereenkomst heeft met een werkgever.
(…)"

2.3 Consument is sinds oktober 2013 gedeeltelijk arbeidsongeschikt.

2.4 In de periode van oktober 2013 tot oktober 2015 heeft Consument nog verschillende klusjes verricht voor zijn werkgever. Na deze periode is Consument niet meer naar zijn werk gegaan, omdat de werkgever hem niet meer wilde betalen.

2.5 Op de salarisspecificatie van Consument over de periode van 01-10-2015 tot en met 19-10-2015 is – voor zover hier relevant – het volgende vermeld:

"(…)

Basisgegevens	
Werknemer	0008
Datum in dienst	09-03-1992
Datum uit dienst	19-10-2015

(…)"

2.6 Consument heeft bij Verzekeraar een uitkering aangevraagd op grond van de Verzekering.

2.7 Verzekeraar heeft de aanvraag van Consument afgewezen. Namens Consument is bezwaar gemaakt tegen de afwijzing. Bij brief van 2 maart 2018 heeft Verzekeraar toegelicht waarom de aanvraag van Consument is afgewezen. In zijn brief schrijft Verzekeraar – voor zover hier relevant – het volgende:

"(…)
Graag lichten wij u toe waarom wij de aanvraag van de uitkering van de heer [redacted] afwijzen. De heer [redacted] heeft een aanvraag gedaan voor een uitkering op grond van de WIA-bodemverzekering. Om in aanmerking te komen voor een uitkering dient er sprake te zijn van een arbeidsovereenkomst en loonvormende arbeid. Zoals u ook stelt is er inderdaad sprake van een dienstverband, echter de heer [redacted] verricht geen werk en ontvangt geen loon. Hiermee voldoet hij niet aan alle voorwaarden en wijzen wij de aanvraag voor de uitkering af.
(…)"

2.8 Bij brief van 8 maart 2018 heeft de gemachtigde van Consument gereageerd op de brief van Verzekeraar. In haar brief schrijft de gemachtigde van Consument – voor zover hier relevant – het volgende:

"(…)
In de voorwaarden wordt slechts gesproken over een arbeidsovereenkomst en niet over loonvormende arbeid. Er is sprake van een arbeidsovereenkomst dat wordt nu ook door u bevestigd en is u ook bekend. Er is derhalve geen enkele reden om tot afwijzing over te gaan. In de eerdere afwijzing die door u is gedaan is ook nimmer gesproken over loonvormende arbeid. Toen is afgewezen daar volgens u niet vast stond dat er sprake was van een arbeidsovereenkomst hetgeen wel degelijk het geval is.

(…)"

2.9 Verzekeraar heeft bij brief van 15 maart 2018 gereageerd op de brief van de gemachtigde van Consument. Verzekeraar schrijft – voor zover hier relevant – het volgende:

"(…)
De heer [redacted] heeft bij NV schade een uitkering aangevraagd op grond van de WIA Bodemverzekering. Deze verzekering heeft tot doel om werknemers die beperkt arbeidsongeschikt zijn (wat wil zeggen een arbeidsongeschiktheidspercentage vanaf 15 % maar niet meer dan 35%, door UWV vastgesteld) en die een arbeidsovereenkomst hebben, gedurende 7 ½ jaar een periodieke uitkering te verlenen (artikel 5.4 van de bijzondere voorwaarden WIA-Bodemverzekering, bladzijde 16). Om te kunnen spreken van het bestaan van een arbeidsovereenkomst (zoals ook in het BW staat) dient er sprake te zijn van: in dienst zijn bij een werkgever, arbeid verrichten en loon ontvangen.

(…)"

2.10 In het kader van een arbeidsgeschil tussen Consument en zijn werkgever heeft de gemachtigde van werkgever de gemachtigde van Consument bij brief van 14 mei 2019 – voor zover hier relevant – als volgt bericht:

> "(…)
> Gelet op bovenstaande is cliënte dus (vooralsnog) niet genegen de arbeidsovereenkomst te beëindigen onder betaling van een (transitie)vergoeding. Enerzijds omdat zij van mening is dat er geen verplichting is om een arbeidsovereenkomst van een langdurig arbeidsongeschikte werknemer te beëindigen. Anderzijds omdat het risico bestaat dat cliënte niet in aanmerking komt voor een compensatie van de transitievergoeding bij langdurige ziekte omdat niet kan worden voldaan aan alle voorwaarden die de regeling oplegt.
> (…)"

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering Consument

3.1 Consument vordert uitkering onder de Verzekering.

Grondslagen en argumenten daarvoor

3.2 Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslag. Verzekeraar is toerekenbaar tekortgeschoten in de nakoming van zijn verplichtingen uit hoofde van de Verzekering door geen uitkering te verstrekken. Consument voert hiertoe het volgende aan.

- Consument heeft recht op uitkering onder de Verzekering nu aan alle vereisten van artikel 5.4. van de Bijzondere Voorwaarden is voldaan. Uit de brief van Verzekeraar van 2 maart 2018, alsmede uit de brief van (de gemachtigde van) de werkgever van Consument blijkt duidelijk dat sprake is van een arbeidsovereenkomst. Loonbetaling is geen vereiste in de zin van artikel 5.4. van de Bijzondere Voorwaarden. Loonbetaling is ook geen vereiste om een overeenkomst als arbeidsovereenkomst in de zin van het Burgerlijk Wetboek te kwalificeren. Daartoe is slechts het verbinden tot loonbetaling voldoende. Het staken van loonbetaling, waarvan in het onderhavige geval sprake is, doet een arbeidsovereenkomst ook niet eindigen.
- Van Consument kan en mag niet verlangd worden dat hij de bepalingen van de Verzekering anders interpreteert dan wat hij letterlijk leest. Bovendien is hij onzorgvuldig voorgelicht waar het artikel 5.4. sub c van de Bijzondere Voorwaarden betreft. Op grond van de contra proferentem-regel ex artikel 6:238 lid 2 van het Burgerlijk Wetboek dient de voor Consument meest gunstige uitleg van voornoemde bepaling te worden gevolgd.

Verweer Verzekeraar

3.3 Verzekeraar heeft, kort en zakelijk weergegeven, de volgende verweren gevoerd:

- Er is niet voldaan aan de voorwaarden voor uitkering onder de Verzekering.

Op de loonstrook van Consument van oktober 2015 is vermeld dat Consument uit dienst is getreden per 19 oktober 2015. De werkgever van Consument heeft ook aangegeven dat Consument niet meer werkzaam is bij zijn bedrijf en dat ook geen sprake is van het betalen van loon. Verzekeraar heeft geen (ander) bewijs ontvangen waaruit blijkt dat er na 19 oktober 2015 nog sprake is van een arbeidsovereenkomst en loonstroken met verdiensten of loonaangifte van de werkgever.

- Een uitkering op grond van de Verzekering heeft tot doel een aanvulling te geven op het salaris van een beperkt arbeidsongeschikte werknemer. Nu Consument niet heeft kunnen aantonen dat sprake is van een arbeidsovereenkomst en salarisbetalingen, heeft Verzekeraar besloten tot het afwijzen van de aanvraag.

Ter zitting heeft Verzekeraar medegedeeld dat – gelet op de brief van (de gemachtigde van) de werkgever van Consument van 14 mei 2019 – hij zich niet langer op het standpunt stelt dat geen sprake is van een arbeidsovereenkomst.

4. Beoordeling

4.1 Aan de orde is de vraag of Consument recht heeft op uitkering onder de Verzekering.

4.2 Op grond van artikel 5.4 van de Bijzondere Voorwaarden heeft een verzekerde recht op een WIA-bodemuitkering indien hij voldoet aan de volgende voorwaarden:

(a) op 00.00 uur van de dag van de eerste ziektedag, ten gevolge van welke ziekte hij beperkt arbeidsongeschikt wordt, bij Verzekeraar was verzekerd; en
(b) middels een beschikking van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen (hierna: 'UWV') kan aantonen dat hij beperkt arbeidsongeschikt is; en
(c) een arbeidsovereenkomst heeft met een werkgever.

4.3 Partijen zijn het erover eens dat Consument voldoet aan de onder sub a en b genoemde voorwaarden. Verzekeraar heeft ter zitting weliswaar te kennen gegeven dat sprake is van een arbeidsovereenkomst, maar vindt dat Consument niet voor uitkering onder de Verzekering in aanmerking komt omdat hij vanaf 19 oktober 2015 geen loon meer ontving. De Verzekering heeft namelijk tot doel werknemers die beperkt arbeidsongeschikt zijn een aanvulling op hun salaris te bieden. Als geen sprake is van een salarisbetaling, kan Verzekeraar daarop ook geen aanvulling verlenen. Volgens Verzekeraar heeft Consument niet aangetoond dat hij salaris ontvangt waarop Verzekeraar een aanvulling kan verlenen en heeft hij dus geen recht op een uitkering onder de Verzekering. Consument voert daarentegen aan dat loonbetaling geen vereiste is in de zin van artikel 5.4. van de Bijzondere Voorwaarden.

4.4 Partijen verschillen van mening over de uitleg van de toepasselijke voorwaarden. Daarom beoordeelt de Commissie of sprake is van een duidelijk, onduidelijk of onbegrijpelijk beding. Van een duidelijk beding is sprake als maar één lezing mogelijk is. De Commissie is van oordeel dat de tekst van artikel 5.4. van de Bijzondere Voorwaarden niet voor meerdere uitleg vatbaar is en derhalve duidelijk is. Onder sub a, b en c is een limitatieve opsomming opgenomen van de vereisten waaraan een verzekerde moet voldoen om voor uitkering onder de Verzekering in aanmerking te komen. Loonbetaling is niet in deze opsomming opgenomen en is derhalve geen vereiste in de zin van de toepasselijke voorwaarden. Verzekeraar heeft nog aangevoerd dat het vereiste van loonbetaling voortvloeit uit de ratio van de Verzekering, maar dit punt heeft hij niet deugdelijk onderbouwd, zodat de Commissie hier verder aan voorbij gaat.

4.5 De Commissie concludeert in het licht van al het voorgaande dat Consument voldoet aan de voorwaarden voor uitkering onder de Verzekering. De klacht van Consument is gegrond en Verzekeraar is gehouden over te gaan tot uitkering onder de Verzekering conform hetgeen hierover in de van toepassing zijnde voorwaarden is bepaald.

5. Beslissing

De Commissie beslist dat Verzekeraar binnen vier weken na de dag waarop een afschrift van deze beslissing aan partijen is verstuurd, overgaat tot uitkering onder de Verzekering conform hetgeen hierover in de van toepassing zijnde voorwaarden is bepaald.

In artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van bindende beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.